

תת"ע 200/13 - מדינת ישראל נגד אחמד עסילי

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 200-60-13 מדינת ישראל נ' עסילו
בפני כב' השופטת מרים קסלטי

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
אחמד עסילי
הנאשם
עו"י עו"ד מג'יד אבו לבדה

הכרעת דין

הנאשם זכאי באשר על פי הראיות שבפני עולה כי מי שנהג ברכבו הוא עותמאן חריז ולא הנאשם.

מבוא

1. הנאשם מואשם בכך שבוים 10/09/12 בשעה 00:04 בערך, נהג ברכב משא אחד (רכב מסחרי) שמספרו 19-243-67 בכניסה לעיר לכיוון גבעת שאול בירושלים, עקף רכב אחר תוך חצית קו הפרדה רצוף, בנגוד **لتקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה, התשכ"א- 1961**.
2. האישום נסמך על תלונת של אזרח, מר אייל ביטון (להלן: "המתלון") שככלפו בוצעה עבירה העקיפה.
3. הנאשם כבעל הרכב זמן למשתטרה על סמך התלונה, הוא הביא עמו את עותמאן חריז - עובד שלו, אשר היה וחתם על מסמך לפיו היה הנהג באותו היום (2/12/12 מיום נ/י), לפיכך הגישה המאשימה את האישום כלפי עותמאן.
4. בישיבת ההקראה הראשונה כפר עותמאן במיחס לו וטען כי לא נהג ולא יודע מי נהג. הייתה שהוא לא בעל הרכב והיות שהאזור לא יכול היה לזהות את הנהג, מעבר לכך שמדובר בבחור צעיר (שנייהם צעירים), ביקשה ביום 13/6/13 להסביר האישום על שם בעל הרכב - הנאשם ולהאשים בעבירה הנטענת מכוח החזקה המโนיה **בסעיף 27ב' לפקודת התעבורה תשכ"א - 1961**.

5. הנאשם כפר הנאשם במיחס לו וטען כי אכן הרכב נשוא כתוב האישום היו בבעלותו ורשום על שמו, אולם הוא מחזיק כמה רכבים, יש לו עסק של משלוחים לסופרמרקטים בגבעת שאול, הוא עצמו סטודנט ולא נהג ברכבים, כי אם עובדים שלו. ברכב המדובר נהגו עותמאן או שאker. עותמאן ושאker בעדויותיהם אישרו כי אחד משניהם נהג ברכב אולם כל אחד מהם כפר בנהיגתו ביום הנטען.

עמוד 1

. 6. **השאלות בחלוקת הון שתים: האם נעבירה עבירה ומין מבחן השנים נהג.**

דין והכרעה

. 7. מטעם המאשימה העיד המתלוון בלבד, על אף שמסר למשטרה טלפון של אזרח נוסף שהוא עד לאירוע, אותו אזרח לא נחקר ולא הגיע לעיד. מטעם הנאשם העיד הנאשם ושני הנהגים עותמאן ושהאר. כמו כן הוגש מסמך חתום על ידי עותמאן, אשר נרשם על ידי שוטרת שבתמה ממנה תגובה לתalonת האזרח ובו הודה בנהגתו אף כפר בעבירה (נ/1), כפי שיפורט בהמשך.

. 8. **לענין ביצוע עבירה של עקיפה בקו לבן**, אני נוטה להאמיןomat למתלוון - איל ביטון אשר תיאר את הנסיבות באופן ברור ובוטח. אמנם מדובר בעדות יחידה ולא של שוטר אלא של מי שהעבירה בוצעה כלפיו ועל כן מעורב רגשות במקורה, אולם בהעדר גרסה נגדית, שהרי אף אחד משני הנהגים לא הודה שהוא זה שנ Hag ולקן לא יכול היה להתייחס לאירוע עצמו, יחד עם זאת שניהם קשו את הימצאות הרכב בשעות אלו באזורי זה חלק מעובודתם במשלוחים מטעם סופרמרקט "יש" בגין עזול (ראיה עדות עותמאן עמ' 8 ש' 11) וכן אני סבורה כי המאשימה הוכיחה שהנהג בטרניזיט עבר עבירה של עקיפה תוך חציית קו לבן.

מי נהג ברכב?

הדין הנווה

. 9. הויל ואין מחלוקת כי הרכב בו נעבירה העבירה הוא בבעלות הנאשם, הרי שחללה עליו האחריות מכוח חזקת הבעלות **שבסעיף 27 ב לפקודת התעבורה, התשכ"א- 1961**. כאמור, הנטל הוא על הנאשם להוכיח מי נהג ברכבו בעת ביצוע העבירה (ראו ת"ד (י-מ) 09/2007 **לשכת תביעות ירושלים נ' צמח**, מיום 09.06.10, וראו עוד ת"ד (י-מ) 13-03-5213 **מדינת ישראל נ' בן אוחזון**, מיום 14.04.23).

. 10. מידת ההוכחה הנדרשת מהנאשם הינה בהתאם **למאزن ההסתברויות במשפט האזרחי** (ראו י' קדמי "על הריאות", חלק רביעי, הדיון בראוי הפסיקה, מהדורה משולבת ומעודכנת- תש"ע- 2009, עמ' 1672-1674).

ביתוח העדויות

. 11. כאמור, המתלוון לא יכול היה להיותו נהג, גם לא מתקיימי שהיו באולם ולכן עדותו אינה מסיימת בעניין זה, בלבד מהעובדת שצין כי בטרניזיט היו שניים.

. 12. הנאשם סטודנט, עדותו הייתה אמונה עלי והאמנתי לו כי לא נהג בטנדר וכי אינו עובד במשלוחים, כי אם מעסיק עובדים אחרים. ברשותו 6-7 מכוניות. **"אני הבאתי, יש לי שני נהגים, لكن הבאתי את שניהם כדי שהוא (המתלוון-מ.ק.) ידע מי נהג באותו רכב.** אני יכול להוכיח שאני לא הייתי...אני הבאתי את עותמאן למשטרה במבנה כלול והוא אמר שהוא נהג...שהאר ועוטמאן לא עובדים יחד אך על הרכב הזה שניהם עבדו בתקופה זו, אחד מהם, לעיתים הם מבאים מישחו לעוזר להם ילדים או משהו, אני נותן רכב נהג עם רשיון, אני לא יכול לשים שני נהגים, זה עולה לי...השעה והכיוון מתאימים לשעת המשלוח, אני עובד עם

הסופרים שנמצאים בגבעת שאול (פרו' עמ' 5 ש' 29-15) , עוד הצהיר כי למד הלך ומاز הוא מקפיד לנחל רישום מדויק ומחתמים הנהג על תצהיר בפניו"ד.

13. תמייה לך שהנאשם לא נהג בטרניזיט באופן כללי ובמיוחד לא ביום המذبور ניתן למצוא בעדויותיהם של שני הנהגים הפטנציאליים: שאקר שאמր כי הנאשם לא נהג אף פעם באותוזה (עמ' 6 ש' 25) ועתמאן שאישר : **"הנאשם עצמו אף פעם לא נהג ברכב זה"** (פרו' עמ' 9 ש' 8).

14. מבין השניים - שאקר או עותמאן, אני קובעת כי עדותם של שאקר עבד היה מהימנה על. מעבר להתרשומות בלתי אמצעית, לחובתו של עותמאן מסמך חתום על ידו לפיו הודה בנהיגתו ברכב במועד האירוע. ניסינו לטעון כי לא הבין על מה חתום או כי חשב שהגיע למשטרה לגבי תאונת דרכים שעבר קודם לכן, נכשל, הוא סתר עצמו פעמים רבות והיות שנלווה למשטרה עם הנאשם (עמ' 8 ש' 21) אף תרגם לו, אין לי ספק שידע היבט מודיעו הוא מגיע למשטרה, כפי שהנאשם עצמו ידע למה זמן. אמנם עותמאן הבהיר במשטרה את ביצוע העבירה וטען כי התושבים באזור מתנכלים להם וזרוקים עליהם אבניים, אך כאמור, לגבי עצם נהיגתו, חתום על מסמך בו נרשם: **"תגובתי לתלונה שהוגשה נגדי !"**

אני הנהג ברכב....."

15. כתוב היד הוא של השוטרת, לא נטען כי לא רשמה במודיק את מה שאמր, נהفور הוא, עותמאן אישר שאמר כי יש בעיות וזרוקים אבניים. לבסוף לאחר חקירה נמרצת ע"י המאשימה נשאל:

"ש. אז הבנת וחתמת שהיית הנהג באותו הזמן.

ת. נכון.

ש. אתה מאשר שאתה וshaakr עבדתם כל הזמן באירוע הזה עם הרכב.

ת. כן" (פרו' עמ' 10 ש' 5-2)

16. למעשה ניתן לסייע הכרעת הדין בנקודה זו, באשר הוכח כי החזקה ברכב הייתה משותפת לעותמאן וshaakr בלבד ולכן עמד הנאשם בנTEL שמותל עליו על פי סעיף 27ב' לפקודת התעבורה. במצב דברים זה יכול היה המאשימה להגיש אישום נגד שני מחזיקי הרכב ועל כל אחד מהם היה נופל הנTEL להוכיח שהאחר הוא זה שנאג, שהרי בסעיף 27 ב' (ב) נרשם כדלקמן: **"הוכיח בעל הרכב למי מסר את החזקה ברכב תחול החזקה האמורה בסעיף קטן (א) על המחזיק"** לא מצאתи בלשון הסעיף שהמחזיק לא יכול להיות יותר מאשר אחד. ניקח לדוגמה רכב פרטי הרשות על שם בעל ואשה, או חברות השכלה שימושה לשני נהגים המופיעים בחוזה ההשכרה, האם חוסר יכולתה להוכיח מי מבין השניים נהג וחייב אותה באחריות לעבירה שבוצעה?? האם סעיף 27 ב' מחייב את בעל הרכב או המחזיק להצביע על נהג ספציפי, האם הצבעה על שני נהגים אשר מודים בחזקה משותפת אינה מספיקה מבחינות הבעלים הרשות? זו שאלה משפטית שאיני חייבת להתעמק בה במקורה הנוכחי משום שעל פי העדויות בפני, לרבות מסמך בכתב חתום על ידי עותמאן חריזי, אני מגייעה למסקנה כי **הנאשם עמד בנTEL הראייה המוטל עליו וטה הCPF לטובת הקביעה כי עותמאן חריזי ולא שאקר הוא זה שנאג ברכב והוא שאמנתי לאזורה,** הרי שעותמאן ביצע העבירה.

אשר על כן אני מזכה את הנאשם.

ניתנה היום, ל"י ניסן תשע"ד, 30 אפריל 2014, בהעדר הצדדים